

Θαυμαστές διηγήσεις από σύγχρονους Αγίους και Γεροντάδες (Ανδρέας Χριστοφόρου, Νομικός)

/ [Πεμπτούσία](#)

Μετά θα συγχωρείς τους άλλους, όπως είπαμε πιο πάνω.

Παίρνεις έτσι πρώτα στην προσευχή σου την άφεση Αμαρτιών, που είναι απαραίτητη για να πας μετά στον Πνευματικό να εξομολογηθείς και να την πάρεις από την Εκκλησία.

Μετά θα την πάρεις και από την Θεία Κοινωνία. Έτσι, ολοκληρώνεται η Άφεση των Αμαρτιών, με τη Μετάνοια στην Προσευχή, στην Εξομολόγηση και την Θεία Κοινωνία.

Στην προσευχή την παίρνεις διότι είσαι Βαπτισμένος και μετανοείς, δε λέμε ομολογώ Εν Βάπτισμα εις Άφεσιν αμαρτιών;

Στην εξομολόγηση την παίρνεις από τον Πνευματικό και στην Θεία Κοινωνία από

τον Χριστό, που ενώνεται μαζί σου με το Σώμα και το Αίμα Του.

Η Άφεση αμαρτιών δίνεται με Βάπτισμα, την Εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία αλλά, ενεργοποιείται μόνο με την ευσυνείδητη Μετάνοια. Χωρίς Μετάνοια, δεν ενεργοποιούνται τα Μυστήρια της Εκκλησίας που θεραπεύουν τον άνθρωπο και τον καθαγιάζουν, αφού τον ενώνουν με τον Χριστό.

Με τα Μυστήρια του Βαπτίσματος, της Εξομολόγησης, της Θείας Κοινωνίας προσφέρεται η άφεση δηλαδή, η απελευθέρωση του Ανθρώπου από την δουλεία της Αμαρτίας και η δυνατότητα της Κάθαρσης του Φωτισμού και της Θέωσης. Με τη Μετάνοια στην Προσευχή, που γίνεται επιμελημένα και διαρκώς, αδιάλειπτα, γίνεται η Κάθαρση, ο Φωτισμός και η Θέωση του Ανθρώπου διότι, η Μετάνοια είναι η ενεργοποίηση της Ελευθερίας του Ανθρώπου προς την Αγάπη του Θεού με αποστροφή προς την Αμαρτία.

Η αδιάλειπτη προσευχή Κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησον με, σημαίνει αδιάλειπτη μνήμη της Αμαρτίας και αδιάλειπτη ζήτηση Αφέσεως από τον Χριστό.»

Κάποιο Πνευματικό παιδί του Αγίου Γέροντα Αντωνίου Γκίκιζα, Πνευματικού του Αγίου Πορφυρίου, μας διασώζει το επίκεντρο της ζωής του Αγίου Πορφυρίου, που ήταν η Μετάνοια.

-«Ερχόταν εδώ ο Πορφύριος», λέει ο Πατήρ Αντώνιος, «για να τον δω. Ο ένας έβαζε τα χέρια πάνω στον άλλον και εξομολογιόμασταν. Ο Γέροντας Πορφύριος είχε μεγάλη Μετάνοια. Πέθανε εν πλήρη Μετανοία.»

Ο Πνευματικός του Αγίου Πορφυρίου μας αποκαλύπτει την αιτία των Χαρισμάτων του Αγίου Πορφυρίου και όλων των Αγίων, την Μετάνοια.

Αυτή την Αγάπη του Αγίου για την Μετάνοια τη διαβάζουμε στη διαθήκη του προς τα Πνευματικά του παιδιά.

Η επόμενη διήγηση αφορά την επικοινωνία με τον άγιο Γέροντα Ιάκωβο Τσαλίκη.

Κάπου το 1983 βρεθήκαμε στην Ι.Μ. Οσίου Δαυίδ.

Ένοιωσα την ανάγκη να εξομολογηθώ και βρέθηκα μπροστά στον άγιο Γέροντα Ιάκωβο Τσαλίκη.

Αφού μου διάβασε τη συγχωρετική ευχή, από μόνος του, εντελώς απρόσμενα και χωρίς εγώ να ρωτήσω οτιδήποτε μου λέει:

-«Ανδρέα μου, οι πιο πολλοί έρχονται στα Μυστήρια χωρίς Μετάνοια. Στην

εξομολόγηση βέβαια ο Πνευματικό έχει αυτό το έργο, να βοηθά τους πιστούς να Μετανοούν πρώτα και μετά να εξομολογούνται και να παίρνουν την συγχωρετική ευχή. Στη Θεία Κοινωνία όμως, είναι μόνοι ενώπιον του Χριστού και πρέπει να προσέρχονται με συντριβή και Μετάνοια για τις αμαρτίες τους. Ο Θεός μου έδωσε το Χάρισμα να βλέπω τους προσερχομένους χωρίς Μετάνοια μαύρους, ενώ τους μετανοούντες, φωτεινούς.

Μια φορά, λοιπόν, βλέπω έναν νεαρό να προσέρχεται στη Θεία Κοινωνία ολόμαυρος. Όταν έφτασε στο Ποτήριον, είπα από μέσα μου: «Ποιος είσαι εσύ Ιάκωβε να τον κρίνεις;»

Έκανα το λάθος και τον Κοινώνησα! Ενώ του έβαζα τη λαβίδα στο στόμα, είδα μια λάμψη να φεύγει από τη λαβίδα και να επιστρέφει στο Ποτήριον.

Έμεινα άναυδος! Δεν κοινώνησε ο Αμετανόητος!

Με δίδαξε ο Θεός ότι, χωρίς Μετάνοια ούτε οι Πιστοί πρέπει να Κοινωνούν, ούτε ο Ιερέας πρέπει να τους Κοινωνεί, εφόσον βέβαια γνωρίζει.

Η πρώτη ευθύνη των Πνευματικών είναι να διδάσκουν την Μετάνοια και να προσφέρουν τα Μυστήρια της Άφεσης των Αμαρτιών και τη Θεία Κοινωνία μόνο στους Μετανοούντες!»

Το 2ο μέρος της ομιλίας με τίτλο: «Μετάνοια, όπως την έμαθα από σύγχρονους Αγίους και Γεροντάδες», που πραγματοποιήθηκε στον αγ. Δημήτριο Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο της Ημερίδας με τίτλο: «Το μεγαλείο της μετάνοιας στη ζωή του ανθρώπου».

[Για το πρώτο μέρος βλέπε εδώ](#)